

Inspraak bij de vergadering van de stadsdeelcommissie op 8 september 2020 van dhr. Tys de Ruijter, die in 2008 het uiteindelijke Plan van Eisen voor de Tuinen van West definitief voor akkoord ondertekende, samen met o.a. mevrouw Marijke Vos, destijds wethouder Openbare ruimte en Groen van de Centrale Stad.

“Goedenavond,

Ik was van maart 2002 tot mei 2010 (gedurende twee perioden) Dagelijks Bestuurder van stadsdeel Geuzenveld-Slotermeer en als portefeuillehouder Groen van stadsdeel Geuzenveld-Slotermeer destijds verantwoordelijk voor de Tuinen van West, samen met mijn collega Dagelijks Bestuur Wouter Looman uit Osdorp.

Als Dagelijks Bestuurder was ik tevens verantwoordelijk voor cultuur, sport en recreatie (en dus niet alleen voor natuurbescherming). Na 2010 ben ik nog 6 jaar voorzitter geweest van de Raad van Toezicht van sportpark De Eendracht in de Tuinen van West, om daarmee mijn betrokkenheid met het gebied te tonen.

Mij is gevraagd om in te spreken over evenementen in de Tuinen van West / de Polderheuvel door ‘verontruste’ buurtbewoners - en dan druk ik me voorzichtig uit. Ik zou een zeker historisch bewustzijn kunnen vertegenwoordigen, want ik stond als één van de verantwoordelijke stadsdeelbestuurders mede aan de wieg van de planvorming voor dit gebied. De bedoeling van de Tuinen van West- laat ik duidelijk zijn- is van het begin af aan voor alle politieke partijen en betrokken stadsdeelraden hetzelfde geweest: een lappendeken van kleinschalige functies, zoals met name sport; tuinieren; speelplekken; een theehuis; een culturele broedplaats; appels plukken of melk halen bij de boer. De infrastructuur in- en om de polders is ook afgestemd op dergelijke verspreide activiteiten, die ieder voor zich geen hele grote groepen bezoekers aantrekken, maar de bezoekers juist verspreiden over het gebied. De naam zegt het ook al- de Tuinen van West; in je eigen tuin organiseer je geen buurt- of straatfeest, en voor een festival wijk je al zeker uit naar het verder weg gelegen-, daarop toegeruste terrein (in dit geval bijvoorbeeld Houtrak). Zo is het indertijd ook afgesproken met omwonenden en potentiële exploitanten.

Als ik zo nu en dan weer in het gebied ben geniet ik iedere keer weer - op de fiets - van de vele totaal verschillende plekjes die er vorm krijgen. Mijn favorieten? De pluktuin; de schapen op de dijk; de Cantina. In de zogenaamde ‘kamers’ die samen de Tuinen van West vormen is-, eveneens van begin af aan, ruimte opgenomen voor natuurontwikkeling. Met name vogels vinden hier een goede plek, zowel weidevogels als moerasvogels, waaronder diverse kritische soorten. Een dergelijke kraamkamer voor de natuur verhoudt zich natuurlijk slecht tot grootschalige lawaaifestijnen. Dagen vol af- en aanrijdende auto’s en vrachtwagens, gevolgd door vele decibels aan versterkte muziek en zich op gras en modder begevende mensenmassa’s, is desastreuzer voor vogelleven (en

trouwens ook bodemleven) dan Schiphol ooit kan zijn. Laat staan voor de dagelijkse levens van omwonenden. Vijftien jaar geleden was dit geen twistpunt, tien jaar geleden was de politiek hierover nog altijd eensgezind. Hopelijk biedt dit historisch perspectief u dezelfde eensgezinde weerstand tegen de gulzige blik van buiten, ook van uw partijgenoten in de ver weg gelegen Stopera. Want als grote cruiseschepen geweerd kunnen worden uit de binnenstad, kunnen grote evenementen geweerd worden uit de Tuinen van West.”